

Týždeň po 3. adventnej nedeli, cyklus C“

Oznamy:

- Upratovanie Hertník rodiny: Kundrátová 99, Lenártová 100, Bogdanová 104, Matejovská 285
 - Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši. Pokiaľ nie je uvedené inak.
 - Zbierka na dobročinné diela sv. Alžbety: Hertník 335,-eur, v Bartošovciach nebola. Jesenná zbierka na charitu činila sumu: Hertník 453,- eur a Bartošovce 357,-eur. Pán Boh zaplat'!
 - Od 17. do 24. decembra začína druhá časť adventného obdobia. - Prosím, aby sme vianočnú výzdobu rozsvietili až na Vianoce. Prežívajme ducha adventu!

12.12.2022 Pondelok Pondelok po 3. adventnej nedeli alebo Preblahoslavenej Panny Márie Guadalupskej (ľubovoľná spomienka)	16:00 18:45	Hertník (+Jozef Kapec - 6. v. - č. 237) Bartošovce (+Albín,+rodičia - č. 49) - sv. omša za účasti birmovancov - Po omši stret. birmovancov SPOVEĎ Richvald 17:00 – 17:30 SPOVEĎ Šiba 17:30 – 18:30
13.12.2022 Utorok Svätej Lucie, panny a mučenice (spomienka)	16:00 18:30	Bartošovce (zdr., B. pož. pre Luciu a súrodencov - č. 149) Hertník (+Margita Bogdaníková - 1. v. - č. 141) SPOVEĎ Fričkovce 17:00 – 18:00
14.12.2022 Streda Sväteho Jána od Kríža, kňaza a učiteľa Cirkvi (spomienka)	06:00 06:45	Bartošovce (zdr., B. pož. pre Martina s rodinou - č. 117) RORÁTY Hertník (+Marta Patakyová - DEC./'22) RORÁTY SPOVEĎ Hervartov 17:00 – 18:00
15.12.2022 Štvrtok Štvrtok po 3. adventnej nedeli	06:45	Bartošovce (+Anna Molčanová - V./DEC.) RORÁTY 08:00 spovedanie a sv. prijímanie DSS 15:00 spovedanie a sv. prijímanie KORYM SPOVEĎ Hertník 17:00 – 18:30 Po spovedaní rozdanie Eucharistie!
16.12.2022 Piatok Piatok po 3. adventnej nedeli	16:30 17:30	Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Jána - 60 rokov - č. 189) Hertník (+Mária - č. 2) - sv. omša za účasti detí /prvoprijímajúci povinne/ a birmovancov - Po omši stret. birmovancov
17.12.2022 Sobota Sobota po 3. adventnej nedeli	07:30	Hertník (+Emil - č. 219) súkr. Hertník (za veriacich - 4. adv.neA_18.12.'22) 10.00 – 12.00 Bardejov (Bazilika) SPOVEĎ 14.00 – 15.30 Bardejov (Vinbarg)
18.12.2022 NEDEĽA 4. adventná neďa [rok A, cyklus I.]	07:30 09:00 10:30	Hertník (+Štefan,+Mária - č. 187) Bartošovce (+Márián - č. 192) Hertník (zdr., poďak. Márie za 50 rokov života - č. 237) <i>14:00 pobožnosť</i> 14.00 – 16.30 Bardejov (Bazilika) SPOVEĎ

RÍMSKOKATOLÍCKA

DECEMBER 2022

CIRKEV FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 431

HerBartníček

Čo je pravá kresťanská radosť? (z príhovoru pápeža Františka)

Výzva k radosti je charakteristická pre obdobie Adventu, očakávania narodenia Ježiša. Očakávanie, ktoré prežívame, je radostné, asi ako keď očakávame návštevu osoby, ktorú veľmi milujeme, napr. priateľa, ktorého sme veľmi dlho nevideli, príbuzného... Sme v radostnom očakávaní. Tento aspekt radosti sa špeciálne prejavuje na tretiu adventnú neďu, ktorú otvára výzva „Radujte sa neprestajne v Pánovi“. „Radujte sa!“

Radosť kresťanov. Aký je dôvod na túto radosť? No predsa to, že „Pán je blízko“. Čím viac je Pán blízko k nám, tým väčšiu máme radosť; čím viac je ďaleko, tým viac sme smutní. To je pravidlo pre kresťanov. Raz sa istý filozof vyjadril viacmenej takto: „Nechápem, ako možno dnes veriť, lebo tí, ktorí hovoria, že veria, sa tvária ako na pohrebe. Nevydávajú svedectvo o radosti zo vzkriesenia Ježiša Krista.“ Mnoho kresťanov sa takto tvári, áno, akoby boli na kare, majú na tvári smútok... Ale Kristus vstal z mŕtvych! Kristus ťa miluje! A ty sa netešíš? Popremýšľajme nad tým a položme si otázku: „Teším sa, že Pán je blízko pri mne, že ma Pán miluje, že ma Pán zachránil?“

Evanjelium nám predstavuje biblickú postavu, ktorá – ak vyjmeme Pannu Máriu a sv. Jozefa – ako prvá a v podstatnej miere žila očakávaním Mesiáša a *radostou z toho, že ho vidí prichádzať*: hovoríme prirodzene o Jánovi Krstiteľovi.

Evanjelista ho uvádza slávnostným spôsobom: „Bol človek, ktorého poslal Boh [...]. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle.“ Ján Krstiteľ je prvým *svedkom* Ježiša, slovom i vydaním svojho života. Všetky Evanjeliá zhodne ukazujú, že uskutočnil svoje poslanie ukazujúc na Ježiša ako na Krista, poslaného Bohom, prisľúbeného skrze prorokov. Ján bol *lídrom* svojej doby. Jeho povest' sa rozšírila po celej Judei i ďalej, až po Galileu. No on nepodľahol ani na chvíľu pokušeniu upriamovať pozornosť na seba: vždy nasmeroval na toho, ktorý mal prísť. Hovoril: „Ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi“. Vždy upozorňoval na Pána. Tak ako Panna Mária: tá tiež vždy odkazuje na Pána: „Urobte všetko, čo vám on povie“. V centre je vždy Pán. Svätci naokolo upriamujú pozornosť na neho. A ten, kto neodkazuje na Pána, nie je svätec!

Prvou podmienkou kresťanskej radosti je teda *decentralizovať sa od seba samého a postaviť do centra Ježiša*. To neznamená odcudzenie sa, lebo Ježiš je skutočne *stred*, je *svetlo*, ktoré dáva plný zmysel životu každému mužovi i žene, ktorí prichádzajú na tento svet. Je to samotný dynamizmus lásky, ktorá ma privádza k vyjdeniu zo seba samého nie preto, aby som stratil seba samého, ale aby som sa znovu našiel, keď sa dávam, keď hľadám dobro druhého.

Ján Krstiteľ prešiel *dlhú cestu*, aby dospel k vydaniu svedectva o Ježišovi. Cesta radosti nie je žiadna prechádzka. Byť stále v radosti, to si žiada prácu. Ján od svojej mladosti zanechal všetko, aby dal na prvé miesto Boha, aby mohol počúvať celým srdcom a zo všetkých síl jeho slovo. Ján sa utiahol na púšť, zrieknuť sa každej nepotrebných vecí, aby bol slobodnejší v nasledovaní vanutia Ducha Svätého.

Radosť je toto: nasmerovať k Ježišovi. A radosť musí byť charakteristikou našej viery. Aj v temných chvíľach, táto vnútorná radosť z vedomia, že Pán je so mnou, že Pán je s nami, že Pán vstal z mŕtvych. Pán! Pán! Pán! Toto je ten stred nášho života a toto je stred našej radosti. Dobré sa dnes zamyslite: Ako sa správam ja sám? Som radostnou osobou, ktorá vie odovzdávať radosť z bytia kresťanom, alebo som vždy ako tí smutní, ktorí, ako som to spomínal, vyzerajú akoby boli na pohrebe? Ak sa neteším z mojej viery, nebudem môcť dať svedectvo, a ostatní si povedia: „No ak viera je niečo tak smutné, tak je lepšie ju nemať.“

V modlitbe *Anjel Pána* vidíme všetko toto naplno uskutočnené u Panny Márie: ona v tichosti očakávala Božie slovo spásy; počúvala ho, prijala ho, počala ho. V nej sa Boh urobil blízkym. Preto Cirkev volá Máriu „*Pričina našej radosti*“.

Modlime sa za pápeža Františka a pripomeňme si, že 13. decembra je pre Svätého Otca Františka výročím jeho kňazskej vysviacky. Pred 53 rokmi bol v Argentíne vysvätený za rehoľného kňaza Spoločnosti Ježišovej. Vysvätiteľ ho córdobský arcibiskup Ramón José Castellano. Už zakrátko, v sobotu 17. decembra, oslávi Svätý Otec svoje 86. narodeniny.

7 tipov na lepšie prežitie Adventného obdobia (záver)

2. STÍŠIŤ SA

Vypnúť všetko rušivé. Alebo aspoň stíšiť hlasitosť – vecí, ľudí i svojich myšlienok. Všetky elementy, ktoré nás oberajú o ticho, v ktorom možno stretnúť Boha. Svätý Ambróz hovoril, že diabol hľadá lomoz a Kristus ticho. Práve preto prežívame taký veľký zápas o ticho a sme takí obklopení všakovakým hlukom. Kardinál Robert Sarah vo svojej knihe *Sila ticha* píše: „Najkrajšie veci v živote sa dejú v tichu. V tichu sa rodia a zjavujú najväčšie mystériá sveta. Všetko výnimočné je tiché.“ A na inom mieste pokračuje: „Ticho nie je absenciou niečoho. Práve naopak, je prejavom prítomnosti, ba tej najintenzívnejšej prítomnosti, aká existuje.“

Ponorím sa do Božieho ticha?

3. SPOČINÚŤ

V Božej blízkosť. Len tak byť. Hodiť sa do Božieho náručia a nechať sa Bohom milovať. Nič viac, nič menej. Nechať bokom všetky svoje aktivity, stiahnuť sa od ľudí, zavrieť sa do svojej komôrky a odložiť mobil s najnovšími novinkami na sociálnych sieťach. „Je to zvláštne – každé miesto sa stáva zasľúbenou zemou, keď sa požehnanie Božej prítomnosti stane darom, ktorý prijímate – a rozdávate,“ píše Ann Voskampová v knihe *Najväčší dar*.

Čo tak dať si do kalendára „čas spočinutia“?

4. SPOZORNIET'

Na svet okolo seba, na seba samého, na blížnych, na Boha. Byť pozorný na znamenia čias. Spozornieť na podstatné veci a odhodiť balast, ktorý nás zaťažuje (a áno, aj ten, ktorého sa roky zbytočne držíme zubami-nechtami). Nenechať sa vyrušovať a zamerať svoju pozornosť na to alebo skôr na Toho, ktorý je dôležitý. Spozornieť a nachádzať Božie stopy všade vôkol nás. Spurgeon hovoril, že sme obklopení Božou prítomnosťou – bez ohľadu na to, čo deň prináša, v akom období sa nachádzame. „Nech ste kedykoľvek kdekoľvek – celá zemeguľa je zrkadlením Boha a múdri hľadajú prítomnosť Krista na tisícach miest, pretože sami k sebe môžete prísť len vtedy, keď prídete k nemu. A váš Boh aj v tejto chvíli, nech ste kedykoľvek, prichádza k vám,“ píše Ann Voskampová v spomínanej knihe.

Čomu alebo komu potrebujem venovať svoju pozornosť?

5. SLÁVIŤ

Aj keď je Adventné obdobie zahalené v liturgickej fialovej farbe, ktorá je farbou pokánia, pozýva nás sláviť chvíle, počas ktorých kráčame po ceste, ktorou sa pripravujeme na stretnutie s Novonarodeným. Sláviť aj všedné okamihy, aj obyčajnosti. Sláviť, že očakávame Toho, ktorý bol prorokmi predpovedaný, ktorého očakávali a ktorý naplnil to, po čom ľudstvo túžilo od vekov. „Ježiš neprišiel na svet náhle a bez ohlásenia. Vstúpil do sveta, ktorý bol naňho pripravený. Celý Starý zákon je príbehom mimoriadnych príprav... Ježiš prišiel, až keď bolo všetko pripravené a čas sa naplnil,“ povedal Phillips Brooks. A táto príprava, ktorá bola v Ježišovi završená, nás pozýva sláviť – a tým súčasne uctievať Boha. „Advent pozostáva z okamihov,“ píše Voskampová. Toto slávenie môžeme praktizovať napríklad prostredníctvom aktivity Jesseho strom. Slávte a rozbaľujte dary, ktoré vám Ježiš posielal. Dary, ktorých vrcholom a prameňom je on sám.

Ako chcem sláviť prípravu na Ježišovo narodenie?

6. SLŪŽIŤ

Tým, ktorí to potrebujú. Aj tým, ktorí nám nie sú príjemní a ktorým nám je ťažko slúžiť. Aj ľuďom, ktorých nám je ťažké milovať. Služiť a stať sa darom – v každom jednom stretnutí a nádychu. Frederick Buechner povedal: „Narodenie dieťaťa do temnoty sveta neprinieslo len nový pohľad na život, ale aj nový spôsob života.“ A Dieťa, na ktorého príchod sa v Advente pripravujeme, prinieslo nový spôsob života skrze to, že prišlo slúžiť, a nie dať sa obsluhovať – a pozýva k tomu aj nás.

Akým spôsobom budem slúžiť?

7. SPÁJAŤ SA

Nezostať uzavretý vo svojom (hoc aj zbožnom) individualizme. Budovať jednotu a tvoriť domácu cirkev či farské spoločenstvo. Hoci to teraz kvôli obmedzeniam nie je možné ako zvyčajne, predsa sme pozvaní hľadať kreatívne spôsoby, ako vytvárať jednotu a spájať sa. A možno aj vo vlastnom vnútri či rodine. Pri návšteve Slovenska svätý pápež Ján Pavol II. povedal: „Bud'te hrdí na svoju tradíciu, uchovajte si jednotu medzi sebou a chráňte ju pred každým zárodkom nesvornosti a rozdelenia. Vašou silou je duchovná jednotu, ktorá sa prejavuje vo svornom konaní.“

Čo je v mojom živote ďaleko od jednoty a potrebujem to spojiť?

A aké slovesá budú naplňovať váš Advent? (*slovo+*)

texty neprešli jazykovou úpravou